

ΤΟΥ **Νίκου Στραβελάκη***

Η προσήλωση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στο “νέο κλασικό οικονομικό υπόδειγμα” του Σικάγου είναι παροιμιώδης. Όλη της η δομή είναι βασισμένη στην υπόθεση ότι σταθερές τιμές σε συνδυασμό με το κατάλληλο παρεμβατικό επιτόκιο είναι αρκετά για βιώσιμη μεγέθυνση, αφού η αγορά φροντίζει για τα υπόλοιπα.

Η καπιταλιστική κρίση όμως έβγαλε το υπόδειγμα άχρηστο, αφού η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όπως και η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ, η Τράπεζα της Ιαπωνίας κ.λπ. στο παρελθόν, είναι αναγκασμένη να “ελαφρώσει” τους ισολογισμούς των εμπορικών τραπεζών αγοράζοντας κάθε λογής χρηματοοικονομικούς τίτλους.

Είναι σίγουρα η μεγαλύτερη κοινωνικοποίηση ιδιωτικών ζημιών στην ιστορία του καπιταλισμού μόνο εάν αναλογιστεί κανείς ότι το δημόσιο χρέος των ΗΠΑ από 9 τρισ. το 2008 έχει ήδη υπερβεί τα 16 τρισ. δολάρια και αυτό χωρίς κοινωνικές παροχές.

Βέβαια αρκετοί στην Ευρώπη και μάλιστα ορισμένοι από την ευρωπαϊκή Αριστερά έσπευσαν πανηγυρίσουν, θεωρώντας ότι η αύξηση της ρευστότητας των ευρωπαϊκών τραπεζών συνεπάγεται και έξοδο από την κρίση, αφού οι εμπορικές τράπεζες θα δανείσουν ιδιώτες και επιχειρήσεις. Βέβαια πλάνωνται πλάνη οικτρά βασιζόμενοι σε μια κεϋνσιανή λογική που λέει ότι αν σπρώξεις χρήματα προς τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις κάποια από αυτά θα καταλήξουν σε επενδύσεις που θα αυξήσουν την παραγωγή και την απασχόληση.

Όπως τα χρήματα της ανακεφαλαίωσης των ελληνικών τραπεζών έμειναν κλειδωμένα σε αναμονή αρνητικών εξελίξεων, έτσι και η ποσοτική χαλάρωση στην καλύτερη περίπτωση θα οδηγήσει στην έξαρση κερδοσκοπικών τοποθετήσεων σε μετοχές και παράγωγα όπως έχει γίνει τα τελευταία χρόνια σε Ευρώπη και Αμερική.

Τέλος ορισμένες φωνές από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθούν να πλασάρουν τη συγκεκριμένη εξέλιξη ως ήττα του “Μερκελισμού” και απαρχή “μιας νέας σελίδας για την Ελλάδα και την Ευρώπη”. Πέρα από το αντιδραστικό και ατελέσφορο αυτής της πολιτικής οι φωνές αυτές αγνοούν ότι η Ελλάδα όπως και όλες οι χώρες σε πρόγραμμα προσαρμογής εξαιρούνται από το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης.

Η αποδέσμευση από την ΕΕ και η εθνικοποίηση των τραπεζών αποτελούν λύση για τα λαϊκά συμφέροντα και όχι το τάισμα της τσέπης των κάθε λογής κερδοσκόπων.

***Ο Νίκος Στραβελάκης είναι οικονομολόγος και υποψήφιος βουλευτής της Β΄ Αθηνών, με το συνδυασμό ANΤΑΡΣΥΑ -Μ Α Ρ Σ.**